

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **L.J.**
zastoupená opatrovnící J.J.
bytem taměž

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 10. 2018, č. j. X, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované č. j. R-19.7.2018-424/X ze dne 19. 7. 2018, o zamítnutí žádosti o změnu výše invalidního důchodu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 10. 10. 2018, č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 19. 7. 2018, kterým žalobkyni zamítla žádost o změnu výše invalidního důchodu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů („zákon o důchodovém pojištění“) a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 22. 6. 2018 je žalobkyně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona nadále invalidní pro invaliditu I. stupně.
2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala opatrovnice žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že v případě žalobkyně se jedná o trvalou poruchu intelektových schopností, její vývoj byl opožděn. Její rozumové schopnosti odpovídají úrovni lehké mentální retardace, avšak v některých výkonech spadají až do úrovně středně těžkého postižení. Žalobkyně má jednoduché myšlení, stereotypní a bez schopnosti abstrakce. Oslabení se ukazuje i v sociálním fungování z důvodu velice nízkého sociálního náhledu a úsudku, neporozumí průběhu a důsledkům sociálního děje a situací, je velmi snadno zneužitelná, neboť si neuvědomuje dopady svého rozhodnutí. Je neschopna správně operovat s čísly a rozpoznávat hodnotu peněz. Je omezena výrazně v komunikaci s podstatně omezenou znalostí pojmů a slov a obtížným porozuměním komplexních verbálních sdělení. Zachycena je rovněž neobratná a těžkopádná grafomotorika, pomalé psychomotorické tempo a nepružnost. Opatrovnice žalobkyně proto navrhovala, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc jí vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaná navrhovala po provedeném dokazování zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 10. 10. 2018, č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále, předloženou zprávou z psychologického vyšetření žalobkyně ze dne 3. 12. 2018 PhDr. J. V. a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 26. 6. 2019 a doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 4. 10. 2019 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu I. stupně dne 6. 1. 2016. Dne 25. 4. 2018 požádala o změnu výše invalidního důchodu. Na základě této žádosti byl její zdravotní stav posouzen lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál dne 22. 6. 2018 se závěrem, že žalobkyně je nadále invalidní v I. stupni, neboť pokles pracovní schopnosti činí u ní podle kapitoly V, položky 8b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění, 45 %. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 19. 7. 2018, kterým žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítla. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal její zdravotní stav lékař České správy sociálního zabezpečení dne 20. 9. 2018, podle něhož je žalobkyně rovněž uznána jako invalidní v I. stupni, neboť pokles pracovní schopnosti činí u ní 45 % podle kapitoly V, položky 8b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Následně

žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 19. 7. 2018.

6. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek od PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise ze dne 26. 6. 2019 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace ošetřujícího praktického lékaře žalobkyně MUDr. H. S. a jejího nálezu ze dne 21. 5. 2018, ze znaleckého posudku MUDr. M., psychologického vyšetření ze dne 12. 6. 2018 Mgr. S., z posudkového spisu vedeného u Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál a z vyšetření žalobkyně při jednání této posudkové komise. V diagnostickém souhrnu zdravotních omezení žalobkyně posudková komise uvedla lehkou mentální retardaci při IQ 63, motorickou dyskoordinaci s postižením hrubé i jemné motoriky a konvergentní strabismus. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je mentální postižení lehkého stupně s IQ 65, s narušením adaptivního chování, značně sníženou úrovní sociálních dovedností se sníženými ovládacími a rozpoznávacími schopnostmi. Mentální postižení nelze hodnotit jako středně těžkého stupně (IQ 35 až 49), s těžkým snížením až vymizením ovládacích a rozpoznávacích schopností. Tuto rozhodující zdravotní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudková komise podřadila pod kapitolu V, položku 8b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 45 %. Na tomto závěru posudková komise setrvala i ve svém doplňujícím posudku ze dne 4. 10. 2019, který byl podán k námitce opatrovnice žalobkyně, že posudková komise neměla k dispozici při vypracování prvoposudku zdravotní dokumentaci žalobkyně od ošetřující praktické lékařky. V tomto doplňujícím posudku pak posudková komise výslovně uvedla, že prostudovala uvedenou dokumentaci praktického lékaře, která však neobsahuje žádné významné nálezy ovlivňující hodnocení zdravotního stavu, tak jak ho učinila ve svém posudku ze dne 26. 6. 2019.
7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí dne 10. 10. 2018 byla nadále invalidní, přičemž se u ní jednalo o invaliditu I. stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 45 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaných posudků PK MPSV ČR pracoviště Ostrava, o jejichž úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – psychiatra, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém

zdravotním stavu žalobkyně. Z protokolu o jednání posudkové komise bylo zjištěno, že kromě dostupné lékařské dokumentace vycházela posudková komise i z vlastního šetření zdravotního stavu žalobkyně. Svým závěrem se pak zcela ztotožnila jak s posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 22. 6. 2018 tak i s posudkem lékaře České správy sociálního zabezpečení vypracovaným v rámci námitkového řízení dne 20. 9. 2018. Opatrovnice žalobkyně při jednání krajského soudu sdělila, že diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně uvedený v posudku PK MPSV ČR je úplný, že žalobkyně tedy žádným jiným zdravotním omezením, než v posudku uvedeným, netrpí a že jí není známa žádná podstatná lékařská dokumentace, která by při vypracování posudku byla posudkovou komisí pominuta a nezhodnocena.

8. Jelikož u žalobkyně k datu 10. 10. 2018 šlo nadále o invaliditu v I. stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a potvrdila své rozhodnutí ze dne 19. 7. 2018, kterým zamítla žádost žalobkyně o změnu stupně invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu.
9. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.
10. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 1,2 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 7. listopadu 2019

JUDr. Petr Indráček

samosoudce